

Roberto Casati & Achille C. Varzi

YLITTÄMÄTTÖMIÄ YKSINKERTAISUUKSIA

Kolmekymmentäyhdeksän filosofista kompakertomusta

Suomentanut Risto Koskensilta

Tämä on näyte kirjasta.
Osta kokonainen kirja
osoitteesta www.netn.fi.

niin & näin
Tampere 2014

ITALIANKIELINEN ALKUTEOS

Roberto Casati & Achille C. Varzi

Semplicità insormontabili. 39 storie filosofiche

Copyright © 2004, Gius. Laterza & Figli, All Rights Reserved

SUOMENNOS

© Risto Koskensilta & Eurooppalaisen filosofian seura ry

ISBN-NUMERO

978-952-5503-82-1

KANSI

Jenna Kunnas

TAITTO

Susanna Laurola

PAINOTYÖ

Tallinnan kirjapaino-osakeyhtiö,

Tallinna 2014

KUSTANTAJA

Eurooppalaisen filosofian seura ry / *niin & näin*

SISÄLLYS

LUKU 1	7
Huone 88	8
Hyödyttömästä hankkeesta	11
Taiteilija nuoruuden vuosinaan	15
Maaliin johtaneiden tapahtumien ketju	19
LUKU 2	23
Zombi-yhtiön unilääke	24
Osittainen muistinmenetyk	27
Henkilösiirrännäinen	31
Jäätelön maut	35
LUKU 3	39
Lottoamista Käänteiskaupungissa	40
Onnennumerot	43
Näkymätön epäjärjestys	46
LUKU 4	49
Kellonsoittajan epistola	50
Lasi kuohuvaa	54
Syntymäajat	58
Vaihtuvat vuodet	61
Peruuntunut matka	64
<i>Hic sunt leones</i>	68
Peilailua	72

LUKU 5	75
Amebojen puheenjohtajan viimeinen tapaus	76
Kätkeyty veistos	81
Kaappi osina	85
Holter-mittari	89
Rivi 13	93
Peruttu junavuoro	96
Uudet kiertolaiset	100
LUKU 6	103
Sananmukaisesti	104
Älykäs sanakirja	107
Matkailijan kuvasanakirja	111
Mustejäljet	115
LUKU 7	119
Pakkovalintoja	120
Mitä enemmistö haluaa?	123
Ensimmäinen laki	126
LUKU 8	129
Onnittelut kolmannelle	130
Lumevaikutus	133
Mielenkiintoista!	136
Itseviittaavuuden itsestäänselvitys	140
Yllätysvierailu	145
Vaarallinen kakku	149
LOPETUS	151
Yleishappo	152
HUOMAUTUS	155

Ei ole sanottua, että kaikki seuraavat tarinat olisivat totta. Mutta ne voisivat olla, ja lukijaa rohkaistaan pohtimaan tätä seikkaa. Emme vaadi, että hän arvelisi asioiden olevan toisin – että jotkin tarinat eivät olisi sen paremmin totta kuin mahdollisiakaan. Sen sijaan me yksinkertaisesti aloitamme luvun 1, jossa ensimmäinen henkilöahmo heti katoaa keksittyään juuri tavan selvittää lamaannuttavasta asioiden syyn ja inhimillisen vapauden mysteeristä ja jossa tartutaan merkittäviin syyn ja ajan ongelmiin, sellaisiin kuin onko järkeenkäypää rakentaa menneisyyteen matkaavaa laitetta ja voisiko menneisyyteen takaisin kulkemalla aiheuttaa muutoksia nykyisyydessä – ja jonka lopuksi kaksi päähenkilöämme ehdottavat kiistatonta parannusta parhaiden maalinkelijöiden tilastoa hallitseviin sääntöihin – jos sellaisia ylipäätään on.

HUONE 88

”Hei Laura, minä täällä. Tulin juuri. Soitan sinulle myöhemmin kaikessa rauhassa, kun olet tullut töistä. Jätän vain nopeasti viestin, että tiedät minun päässeen turvallisesti perille. Hotelli on vällan kelpo. Huone on tilava, hyvin kalustettu ja valoisa – sinä tykkäisit tästä. Täällä tosin kuuluu oudosti, kuulen oman ääneni, mutta ei se haittaa. Käyn suihkussa ja lähden sitten kävelyllä tutkimaan naapurustoa. Jo matkalla lentokentältä näin puiston ja merenrannan. Ne näyttivät mahtavilta. Soita kun palaat!”

”Hei Laura, minä täällä taas. Näkisitpä huoneen peilin. Se on valtava. Se peittää koko seinän, ihan ikkunaan saakka, ja se saa huoneen näyttämään entistäkin valoisammalta ja suuremmalta. Etkös suunnitellut, että remontoisimme työhuoneen juuri tällaiseksi? Nyt se tuntuukin hyvältä idealta: tämä huone *tosiaan* näyttää kaksinkertaiselta. Mutta puhutaan siitä myöhemmin, jooko?”

”Laura, sinä missä oikein olet? Etkö ole saanut viestejäni? En lähtenyt vielä ulos, luulen että minun kannattaa ensin ottaa torkut. Tämä peili on aivan uskomaton – sinun pitäisi nähdä se. Mitenkähän se on saatu huoneeseen, ei se ovestakaan ole voinut mahtua? Ehkä se on asennettu jo huonetta rakennettaessa. Se on kiinnitetty suoraan seinään ilman mitään näkyviä kannattamia, ja sen pinta on täysin puhdas, siinä ei ole pölyhiukkastakaan. Peilikuva on niin selvä, että se näyttää todelliselta. Löytyisiköhän sieltä kotopuolesta jotain samanmoista? Ole kiltti ja soita kun pääset kotiin.”

”Anteeksi mutta minä täällä taas. Toivottavasti en tuki vastaajaasi. En valitettavasti onnistunut lepäämään. Peili hermostuttaa minua. Tutkin sitä tarkemmin: se on kerta kaikkiaan täydellinen. Eikä siinä kaikki. Olen koskettanut sitä useammankin kerran, mutta siinä ei

näy sormenjälkiä. Lasipintaan koskettamisestahan jää aina sormenjälkiä, eikö vain? Nyt kuitenkin tuntuu siltä kuin en onnistuisi edes hipaisemaan peilin pintaa. Mitä ainetta se voi olla? Yritin jopa naarmuttaa peiliä – ei mitään. Ja se on muutenkin outo: peiliin ei voi kirjoittaa. Koetin paksulla huopakynällä. Ei yhtikäs mitään!”

”Haloo, Laura? Nyt varmaan ajattelet, että olen järjiltäni, mutta alan uskoa, ettei tämä ehkä edes *ole* peili. Tällaisia peilejä ei ole. Minua alkaa epäilyttää, ettei seinällä ole kerrassaan mitään, ja että se, mitä näen ”peilissä”, on itse asiassa todellista. Aivan kuin täällä olisi taso, joka jakaa huoneen kahteen täysin symmetriseen puoliskoon. Ongelmana vain on, etten pääse toiselle puolelle tarkistamaan, koska törmään jatkuvasti omaan peilikuvaani. Tai oikeastaan – en tiedä miten sanoisin tämän – pelkään, ettei se ole minun peilikuvani ensinkään. Pelkään, että se on joku toinen, joka näyttää aivan minulta ja liikkuu aivan kuten minä. Mitä pelleilyä tämä on?”

”Laura? Laura? Se tuntuu koskettaessa *lämpimältä!*”

”Mikset vastaa soittoihini? Tämä peili vaivaa minua todella paljon. Olen yrittänyt ja yrittänyt, mutta mikään ei auta: tämä kaveri tekee täsmälleen samat liikkeet kuin minä. Hän toistaa kaiken minikäteen. Ainoa ero on, että hän kampa hiuksensa vastakkaiselle puolelle ja käyttää pikemminkin vasenta kuin oikeaa kättään. Ja luonnollisesti hänellä on kello toisessa ranteessa.”

”Minun on saatava puhua sinun kanssasi. Olen ollut täällä neljä tuntia, mutta se tuntuu ikuisuudelta. Vai pitäisikö minun sanoa, että *me* olemme olleet täällä neljä tuntia. Selvästikin meitä on kaksi. Ja ehkä sinuakin on kaksi. Kenelle muulle hän juuri nyt soittaisi? Olen varma, ettemme me vain näytä samalta ja liiku samoin – meidän täytyy myös ajatella samat ajatukset, ja meitä vaivaavat samat ongelmat. Älä nyt naura, Laura, mutta olen alkanut ajatella, että tämä ”peili” on jonkinlainen raja meidän maailmamme ja sen täydellisen kaksoiskappaleen välillä. Lähden nyt ulos tarkistamaan, jatkuuko symmetrisyys huoneen ulkopuolella vai onko se vain täällä esiintyvä kummallisuus.”

”Minä taas. En lähtenyt ulos – en uskaltanut. Täällä huoneessa tilanne tuntuu olevan sentään jotenkin hallussa. Hallitsen *kaikkia*

hänen liikkeitään. Hän on kuin sätkynukke, jota liikuttelen miten huvittaa, jos ymmärrät mitä tarkoitan.”

”Odotapas – entäpä jos minä en olekaan se, joka hallitsee, vaan se, jota hallitaan? Ehkäpä sätkynukke olen *minä*. Mutta ei minusta tunnu hallitulta. Tunnen itseni täysin vapaaksi tekemään mitä haluan, niin kuin yleensäkin. Minä päätän nostanko käteni. Minä päätän soitanko sinulle ja jätänkö näitä viestejä. Minä päätän kääntyä ympäri jos haluan. Ehkäpä me molemmat olemme sekä vapaita että hallittuja? Laura, ole kiltti ja soita heti kun pääset kotiin!”

”Laura, missä sinä olet? Minun täytyy tehdä jotain. Minun täytyy päästä eroon tuosta kaverista, mutta minulla ei ole aavistustakaan, miten vois in sen tehdä. Olen yrittänyt lähteä huoneesta ja palata, mutta hän teki tietenkin saman.”

”Hänellä on aivan samanlainen ase kuin minulla. Olen koettanut olla ajattelematta, että haluan ampua hänet, koska luulen, että silloin hän ei myöskään harkitse minun ampumistani. Toisaalta eihän mitään tapahtuisi kuitenkaan? Luotimme törmäisivät tuossa, keskellä huonetta ja putoaisivat lattialle. Soita minulle, Laura – tämä on silkkaa painajaista.”

”Laura? On yksi tapa, jolla pääsen hänestä eroon – vain yksi tapa.”

HYÖDYTTÖMÄSTÄ HANKKEESTA

Hyvä arviointilautakunta

Tapoihimme ei kuulu valittaa kielteisistä lausunnoista. Pidämme vertaisarviointia arvossa ja kunnioitamme sitä riippumatta siitä, mitä se sisältää ja mitä siitä seuraa. Viimeisimmän apurahahakemuksemme tapauksessa emme kuitenkaan voi kuin ilmaista tyrmistyksen, jonka anomuksemme hylkäämisen perusteet meissä herättivät. Ilmeisesti pääasiallinen perusteenne hylkäykselle on se, että hankkeemme on ”filosofisesti kiinnostava” mutta ”käytännössä hyödytön”, millä tarkoitate, että hankkeelta ”puuttuvat sovellusnäkyvät”. Emme varsinaisesti usko, että käytännöllisen hyödyllisyyden tulisi olla hankkeen tieteellisen arvon tärkein kriteeri, mutta ei puhuta nyt siitä. Hyväksykäämme hyödyllisyys asiaankuuluvaksi arviointiperusteeksi, erityisesti suuria rahasummia jaettaessa. Miksi hyödyttömyys olisi syy hylätä meidän hankkeemme? Suoraan sanottuna emme pysty keksimään toista projektia, joka tarjoaisi suurempia soveltamislupauksia. Muutama esimerkki:

– *Kulttuuriturismi*: laumoittain historian harrastajia voitaisiin lähettää ajassa taaksepäin kokemaan Ranskan vallankumouksen ratkaisuhetkiä, katselemaan Egyptin pyramidien rakentamista tai videoimaan Sokrateen luentoja.

– *Paleontologiset safarit*: jo nyt olemme saaneet useita osallistumishakemuksia dinosaurusten metsästysretkille. (Miksipä ei, nehän kuolivat muutenkin sukupuuttoon?)

– *Virheenetsintä*: saisimme mahdollisuuden tutkia tarkemmin menneitä erehdyksiämme ja oppia välttämään niitä tulevaisuudessa.

– *Historiadokumentit*: ajatelkaa niitä suunnattomia säästöjä, joita

saataisiin lavastuksessa, puvustuksessa, erikoisefekteissä ja niin edelleen. (Kuinka paljon *Gladiatori* maksoikaan?)

Ja niin pois päin. Pystyttkö muka keksimään mitään muuta hanketta, joka lupaisi näin laajalti hyödyllisiä ja jännittäviä käytännön sovellutuksia?

Ystävällisesti,
"Aikakone"-tutkimusryhmä

Hyvä "Aikakone"-tutkimusryhmä

Kiitos kirjeestänne. Olemme kanssanne yhtä mieltä siitä, että aikakoneen käyttäminen ehdottamiinne tarkoituksiin olisi kiinnostavaa. Olisi myös suotavaa, että sen avulla voitaisiin estää kaikenlaisia epämiellyttäviä menneisyyden tapahtumia. Olisi esimerkiksi hienoa voida kulkea takaisin antiikin Roomaan ja estää keisari Caligulan hirmuteot vaikkapa vakuuttamalla hänet jo poikasena ryhtymään taidemaalariksi. Moinen mahdollisuus olisi kerrassaan erinomainen asia. Kuvitelkaamme kuitenkin hetken ajan, että hankkeenne tuottaa tuloksia. Oletetaan, että te *todella* onnistutte rakentamaan aikakoneen. Miksi te silloin *ette* ole tehneet mitään sellaista? Miksi historiamme on edelleen täynnä katastrofeja? *Joko* tämä tarkoittaa sitä, että teidän hankkeenne on tuomittu epäonnistumaan, *tai sitten* se tarkoittaa sitä, että hanke on menestyksekkäs, mutta teillä ei ole aikomustakaan käyttää aikakonettanne yleisen hyvän sanelempiin tarkoituksiin. Ensimmäisessä tapauksessa logiikka osoittaa, ettei hankkeenne tukeminen ole kannattavaa. Toisessa tapauksessa etiikasta seuraa, että hankkeenne tukeminen olisi väärin. Oli miten tahansa, teidänkin täytyy tunnustaa, että hankettanne vastaan puhuvat syyt ovat musertavan painavia.

Kunnioittavasti,
Arviointilautakunta

Hyvä arviointilautakunta

Luonnollisestikin huomaisitte, ettei esittämiimme aikakoneen sovellutusehdotuksiin lukeutunut mitään sellaisia käyttötapoja, jotka muuttaisivat historian luonnollista kulkua. Itse asiassa sellaiset muutokset ovat uskoaksemme loogisesti mahdottomia. Hankkeemme mukaisesti on loogisesti mahdollista *vierailla* menneisytydessä, mutta ei *muuttaa* menneisyyttä. Ajassa matkaavan ei ole mahdollista tehdä tehtyä tekemättömäksi tai tehdä mitään sellaista, mitä ei ole tapahtunut. Niinpä logiikka on turvassa. Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, ettei aikamatkaajan toiminta menneisytydessä vaikuttaisi mihinkään; tämä tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että mitä ikinä matkaaja menneisytydessä tulee tekemäänkään, hän on sen jo tehnyt. Täsmällinen kaikkien menneiden tapahtumien luettelo sisältäisi kuvauksen aikakoneen yhtäkkisestä ilmestymisestä, samoin kuin se sisältäisi kaikki ilmestymistä seuraavat teot ja niiden vaikutukset. Etiikka on taas yhtä lailla turvassa. Jos nimittäin todella onnistuisimme siirtymään takaisin antiikin Roomaan, emme voisi estää Caligulaa tekemästä tekoaan. Kukaan ei pysty pysäyttämään Caligulaa, koska kukaan ei pystynyt pysäyttämään häntä (ja kukaan ei pystynyt pysäyttämään häntä, koska kukaan ei koskaan pysty pysäyttämään häntä vaikka tulisikin tulevaisuudesta). Ikävä kyllä menneisyys on täynnä synkkiä tapahtumia, emmekä me voi sille yhtään mitään.

*Vilpittömästi teidän,
"Aikakone"-tutkimusryhmä*

Hyvä "Aikakone"-tutkimusryhmä

Kiitos selvennyksestä. Ymmärrämme, että menneisyyden muuttaminen (mahdotonta) ja siihen vaikuttaminen (mahdollista) ovat kaksi eri asiaa. Kuitenkin tämä vain vahvistaa alkuperäistä käsitystämme: hankkeellanne ei ole käytännön arvoa. Jos menneisyyteen

matkustaminen vaatii sitä, että on jo ollut siellä, ja jos on mahdollista tehdä vain sitä, mikä on jo tehty, miksi ylipäätään sijoittaisimme ”Aikakoneeseen”?

*Terveisin,
Arviointilautakunta*

niin & näin -kirjoissa ilmestynyt

1. MIKKO LAHTINEN (toim.), *Henkinen itsenäisyys*
2. MARTIN HEIDEGGER, *Silleen jättäminen*
3. RALPH WALDO EMERSON, *Luonto*
4. PEKKA PASSINMÄKI, *Kaupunki ja ihmisen kodittomuus*
– *Filosofinen analyysi rakentamisesta ja arkkitehtuurista*
5. QUENTIN SKINNER, *Kolmas vapauden käsite*
6. PERTTI AHONEN, *Vireällä mielellä*
– *Ymmärtämisen ja eettisyyden mielialat*
7. JULIEN OFFRAY DE LA METTRIE, *Ihmiskone*
8. T. P. USCHANOV, *Wittgenstein in Finland – A Bibliography 1928–2002*
9. MIKA HANNULA, JUHA SUORANTA & TERE VADÉN,
Otsikko uusiksi – Taiteellisen tutkimuksen suuntaviivat
10. TOMMI WALLENIUS, *Filosofian toinen – Levinas ja juutalaisuus*
11. DANIEL JUSLENIUS, *Suomen onnettomuus – De Miseriis Fennorum*
12. MICHEL ONFRAY, *Kapinallisen politiikka*
– *Tutkielma vastarinnasta ja taipumattomuudesta*
13. J. J. F. PERANDER, *Yhteiskunta uutena aikana & muita kirjoituksia*
14. JUSSI BACKMAN, *Omaisuus ja elämä*
– *Heidegger ja Aristoteles kreikkalaisen ontologian rajalla*
15. NICCOLÒ MACHIAVELLI, *Castruccio Castracaniin elämä*
16. JUKKA PAASTELA (toim.), *Terrorismi*
– *Ilmiön tausta ja aikalaisanalyysjä*
17. LAURI MEHTONEN, *Moderniteetin jäljillä*
– *Tekstejä aistisuudesta, tiedosta ja sivistyksestä*
18. ARTHUR SCHOPENHAUER, *Taito olla ja pysyä oikeassa*
– *Eristinen dialektiikka*
19. JUHA DRUFVA, *Unohdettuja ajatuksia etsimässä*
20. JUHA VARTO & HAKIM ATTAR, *Syvä laulu*
21. JUSSI BACKMAN & MIIKA LUOTO (toim.), *Heidegger*
– *Ajattelun aiheita*
22. KARI VÄYRYNEN, *Ympäristöfilosofian historia*
– *maaäitimitystistä Marxiin*
23. TERE VADÉN, *Karhun nimi – kuusi luentoa luonnosta*
24. GUY HAARSCHER, *Tunnustuksettomuus*
25. JOSÉ ORTEGA Y GASSET, *Ajatuksia tekniikasta*
26. TAPANI KILPELÄINEN (toim.), *Kääntökirja*
– *Kirjoituksia kääntämisen filosofiasta*

27. MARTIN HEIDEGGER, *Tekniikka ja käänne*
28. SIMONE WEIL, *Juuruminen*
– *Alkusoitto ihmisvelvollisuuksien julistukselle*
29. MIKA HANNULA, *Suomalaisuudesta – Erään sukupolven tarina*
30. FRIEDRICH NIETZSCHE, *Tragedian synty*
31. EDMUND HUSSERL, *Geometrian alkuperä*
– *Johdanto Jacques Derrida*
32. WILLIAM JAMES, *Pragmatismi*
– *Uusi nimi eräille vanhoille ajattelutavoille*
33. TUUKKA TOMPERI & HANNU JUUSO (toim.), *Sokrates koulussa*
– *Itsenäisen ja yhteisöllisen ajattelun edistäminen opetuksessa*
34. JUHA VARTO, *Tanssi maailman kanssa – Yksittäisen ontologiaa*
35. GIORGIO COLLI, *Nietzschen jälkeen – miten tullaan filosofiksi*
36. FJODOR DOSTOJEVSKI, *Talvisia merkintöjä kesän vaikutelmista*
37. MIGUEL DE UNAMUNO, *Traaginen elämäntunto*
38. JOYCE CAROL OATES, *Nyrkkeilyä*
39. MARTIN HEIDEGGER, *Esitelmiä ja kirjoituksia osa II*
40. E. M. CIORAN, *Hajoamisen käsikirja*
41. MARIE-FRANCE DANIEL, LOUISE LAFORTUNE,
RICHARD PALLASCIO & PIERRE SYKES,
Matildan ja Taavetin matemaattiset seikkailut
42. MARIE-FRANCE DANIEL, LOUISE LAFORTUNE,
RICHARD PALLASCIO & PIERRE SYKES,
Matildan ja Taavetin seikkailut tieteen maailmassa
43. OSCAR BRENIFIER, *Keskusteleva opetus*
44. MAUGHN GREGORY, *Filosofiaa lapsille ja nuorille*
45. MARIE-FRANCE DANIEL, LOUISE LAFORTUNE,
RICHARD PALLASCIO & PIERRE SYKES,
Filosofoidaan matematiikasta ja luonnontieteistä
46. JOHN DEWEY, *Taide kokemuksena*
47. PIERRE HADOT, *Mitä on antiikin filosofia?*
48. MARTIN HEIDEGGER, *Mitä on metafysiikka?*
49. ANN MARGARET SHARP, *Nukkesairaala*
50. ANN MARGARET SHARP & LAURANCE JOSEPH SPLITTER,
Kuka minä olen? – Nukkesairaalan opettajanopas
51. SAMI PIHLSTRÖM, *Elämän ongelma – Filosofian eettinen ydin*
52. NORMAND BAILLARGEON, *Älyllisen itsepuolustuksen pikakurssi*
53. BEATE BØRRESEN, BO MALMHESTER & TUUKKA TOMPERI,
Ajattelaa yhdessä – taitavan ajattelun työkirja
54. ROGER-POL DROIT, *Filosofoidaan lasten kanssa*

55. LEENA KURKI & TUUKKA TOMPERI, *Väittely opetusmenetelmänä*
– *Kriittisen ajattelun, argumentaation ja retoriikan taidot käytännössä*
56. LUDWIG WITTGENSTEIN, *Ajatusliikkeitä*
– *Päiväkirjat 1930–1932 & 1936–1937*
57. SIMO KYLLÖNEN, JUHANA LEMETTI, NIKO NOPONEN
& MARKKU OKSANEN (toim.), *Kiista yhteismaista*
– *Garrett Hardin ja selviytymisen politiikka*
58. HERBERT MARCUSE, *Taiteen ikuisuus*
59. HEINRICH HEINE, *Romantiikan koulu*
60. MATTHEW B CRAWFORD, *Elämän korjaajat*
– *Kädentaitojen ja käytännöllisen ammattityön ylistys*
61. TAPANI KILPELÄINEN, *Itsemurhan filosofia*
62. JULIAN BAGGINI & PETER S. FOSL, *Etiikan pikkujättiläinen*
63. FRIEDRICH HÖLDERLIN, *Teokset*
64. MICHEL DE CERTEAU, *Arkipäivän kekseliäisyys 1 – Tekemisen tavat*
65. ANTTI SALMINEN & TERE VADÉN, *Energia ja kokemus*
– *Naftologinen essee*
66. MICHEL FOUCAULT, *Klinikan synty*
67. JULIAN BAGGINI & PETER S. FOSL, *Ajattelun pikkujättiläinen*
68. ERMANNO BENCIVENGA, *Olipa toisen kerran*
– *52 ajattelemisen arvoista satua*
69. VILLE LÄHDE, *Niukkuuden maailmassa*
70. MICHEL DE CERTEAU, LUCE GIARD & PIERRE MAYOL,
Arkipäivän kekseliäisyys 2 – Asuminen, ruuanlaitto
71. MICHEL FOUCAULT, *Parhaat*
72. PIA HOUNI & PERTTU SALOVAARA (toim.), *Filosofi tavattavissa*
– *Ajatuksia filosofisesta elämästä*
73. VERA TRIPODI, *Sukupuolen filosofia*
74. ROBERTO CASATI & ACHILLE C. VARZI,
Ylittämättömiä yksinkertaisuuksia – 39 filosofista kompakertomusta

Tilaukset
www.netn.fi/kauppa
niin & näin
 PL 730
 33101 TAMPERE